

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11-06-19565 פלונית(אסור בפרסום) נ' זוהר

בפני כב' השופטת יעל הניג

אלמונית פלונית (אסור בפרסום)
ע"י עו"ד פרידן ועו"ד אביבי

תובעת

נגד

פלוני
ע"י עו"ד הלר

נתבע

פסק דין

תביעת נזיקין לפיצוי בגין נזקי גוף שנגרמו בעבירות מין.

המחלוקת על היקף החבות ועל הנזק.

רקע

כתב אישום מתוקן במסגרת עסקת טיעון

אפתח דווקא בכתב אישום זה ובפסק הדין המרשיע משום שלא ניתן עוד לחלוק על ממצאיו ומסקנותיו.

1. התובעת ילידת 1990 עסקה במתן שירותי מין בתשלום. הנתבע היה לקוח שלה. ואילו העובדות כפי שפורטו בכתב אישום מתוקן שהוגש נגד הנתבע בתפ"ח בבית המשפט המחוזי בתל אביב ובהן הודה הנתבע והורשע במסגרת עסקת טיעון.

2. ביום 14.3.10 לערך בחצות ולאחר תיאום מוקדם הגיע הנתבע לדירתה של התובעת על מנת לשלם לה דמי אתנן עבור מפגשים קודמים. הנתבע היה שתוי הביא עמו בקבוקי יין. לאחר שמסר לתובעת את אותם דמי אתנן, ביקש ממנה לקיים אתו יחסי מין. אך היא וסירבה וביקשה ממנו לעזוב את הדירה. סירובה בא כיוון שהנתבע החל נוקט כלפיה באלימות בהחזיקו בחוזקה בידיה ובהקישו על ראשה בידו, תוך שהוא אומר לה שהוא אוהב אותה ורוצה להצילה מחייה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11-06-19565 פלונית(אסור בפרסום) נ' זוהר

- 1 3. התובעת אמרה לו שהוא מכאיב לה ואז תפס בידה. כשאמרה לו שהוא מכאיב לה. הנתבע
2 התפשט מבגדיו ואמר לה שהוא מעוניין לקיים אתה יחסי מין אך היא התנגדה ואמרה לו שאין לה
3 קונדום והיא חוששת שתהרהר לו. הנתבע הפשיט את מכנסיה מעליה.
4
- 5 4. הוא הכניס את ידו מתחת לחולצתה. כשהתובעת ביקשה ממנו שיעזוב את דירתה, סירב והלך
6 לחדר השירותים. התובעת קמה מהמיטה ופנתה לסלון על מנת לעשן סיגריה. הנתבע הגיע אחריה
7 ואסר עליה לעשן. השניים החלו להתווכח על רצונה לעשן והוא ניסה לקחת בכוח את הסיגריה
8 מידה.
9
- 10 5. מיד ובסמוך תפס אותה הנתבע בחוזקה וגרר אותה לחדר השינה תוך שהיא חוזרת ומבקשת
11 ממנו להניח לה ולעזוב את הדירה. הוא התיישב על ברכיו במיטה. אך היא אמרה לו שאם יחדיר
12 את איברו לפיה היא תינשך אותו. הנתבע הפשיט אותה בכוח, נשכב מעליה עירום וניסה להחדיר
13 את איבר מינו אל איבר מינה בכוח וללא הסכמתה. כיוון שאיבר מינו לא הגיע לזקפה, לא הצליח
14 לבעול אותה.
15
- 16 6. כל אותה עת וכשהוא שוכב עליה, הפצירה בו התובעת שיניח לה, אמרה לו שהיא מתקשה
17 לנשום, אך הוא לא שעה לתחנוניה וניסה להחדיר את אצבעותיו בכוח לאיבר מינה. היא בכתה
18 והוא אמר לה "את רוצה את זה. את רוצה את זה". הוא הוסיף ואמר לה שהוא רוצה להצילה
19 ולהוציאה מהזנות, שהוא אוהב אותה, שהוא משתגע מהמחשבה שגבר אחר ייגע בה וכי הוא
20 מעדיף את מותה על פני האפשרות שתהיה עם גברים אחרים.
21
- 22 7. התובעת הצליחה להשתחרר מאחיזתו, ברחה לסלון וניסתה ללבוש את מכנסיה. הנתבע רדף
23 אחריה, ומשך אותה בכוח בחזרה למיטה בטרם הצליחה ללבוש את מכנסיה תוך שמשך בשערה.
24 התובעת ניסתה להתנגד למעשיו ונשכה אותו בכתפו אך הוא גבר עליה, נשכב עליה, נגע בחזה,
25 ניסה ללא הצלחה להחדיר את איבר מינו לאיבר מינה ולבסוף נשכב לצידה.
26
- 27 8. במהלך האירועים הצליחה התובעת להתקשר ולשלוח הודעות S.M.S למכר שלה, בהן
28 ביקשה ממנו להגיע ולסייע לה. כשאמרה לנתבע שהמכר שלה בדרך לדירה והפצירה בו לעזוב,
29 קם הנתבע, התלבש, התיישב בסלון אך סירב לעזוב. כשהגיע המכר, ביקש מהנתבע לעזוב אך
30 הנתבע סירב ודחף אותו. המכר הצליח להדוף את הנתבע אל מחוץ לדירה אך הנתבע דחף את ידו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11-06-19565 פלונית(אסור בפרסום) נ' זוהר

1 בין הדלת למשקוף כשהוא צועק לשכנים שיזעיקו את המשטרה. על מנת לא להביא להסלמה
2 נוספת אפשרו התובעת והמכר לנתבע להיכנס שוב לדירה והתקשרו למשטרה.

3
4 9. בכתב האישום המתוקן ייחסה התביעה לנתבע עבירות של ניסיון אינוס ומעשה מגונה [ריבוי
5 עבירות] לפי הסעיפים השונים בחוק העונשין [חלק כללי] התשל"ז – 1977.

כתב האישום המקורי

6
7
8 10. כאן נפנה אל כתב האישום המקורי. כתב אישום זה כלל בנוסף לאמור בכתב האישום המתוקן
9 תשתית עובדתית וסעיפי אישום חמורים יותר. הנתבע הואשם בכך שהכה בראשה של התובעת,
10 סובב את ידה, נשך אותה בגבה כשסירבה למצוץ את איבר מינו והחדיר את אצבעותיו בכוח
11 ובחוזקה לאיבר מינה. עוד הואשם בכך שאיים על התובעת ועל מכרה כשאמר "את גמרת על
12 החיים שלך ואין לך יותר מה להישאר בבית הזה. אני אחזור לפה ואת גמורה". בהתאם הואשם
13 הנתבע באינוס, ניסיון אינוס, ניסיון לבצע מעשה סדום, מעשה מגונה [ריבוי עבירות] ואיומים.

14
15 11. לאחר הגשת כתב האישום המקורי הגיעו התביעה והנתבע לעסקת טיעון שהצגתה בפני בית
16 המשפט הותנתה בכך שהנתבע יפקיד 50,000 ₪ לטובת התובעת. הוסכם שהנתבע יחזור בו
17 מכפירתו והתביעה תגיש לבית המשפט את כתב האישום המתוקן, הנתבע יודה בו ויורשע. עוד
18 הוסכם שהצדדים יעתרו במשותף להשית על הנתבע עונש מאסר של 15 חודשים לריצוי בפועל,
19 מאסר על תנאי לפי שיקול דעת בית המשפט, פיצוי התובעת כאמור לעיל ודחיית ריצוי העונש
20 בשלושה חודשים. הנתבע אכן הפקיד 50,000 ₪ לטובת המתלוננת וקיים את חלקו בעסקה.
21 התביעה מצידה הגישה לבית המשפט כתב אישום מתוקן וכן את העסקה. כפי שניתן לראות,
22 הושמטו מכתב האישום המתוקן העובדות וסעיפי האישום המחמירים של אינוס, ניסיון לביצוע
23 מעשה סדום ואיומים.

24
25 12. בית המשפט המחוזי אישר את עסקת הטיעון ביום 2.11.10. בגזר הדין נימק זאת בין השאר
26 בהודאתו של הנתבע, בהיותו איש עסקים מצליח, שהתמכר עקב משברים לטיפה המרה, בתקופת
27 המאסר שאינה קצרה למי שזהו מאסרו הראשון ובכך שהפקיד את אותם 50,000 ₪ לטובת
28 המתלוננת בהתאם למוסכם בין הצדדים, לשיתופה של התובעת בפרטי המו"מ ולהסכמתה.
29 הנתבע ריצה את עונש המאסר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11-06-19565 פלונית(אסור בפרסום) נ' זוהר

ההליכים בתביעת הנוזקין הנוכחית

- 1
2 13.6.11 ביום הגישה התובעת את תביעתה. בכתב התביעה פירטה חזית רחבה של אירועים,
3 כמופיע בכתב האישום המקורי ואף הוסיפה עליו פרטים. היא לא צירפה לתביעה חוות דעת
4 רפואית. לבקשתה הוטלו עיקולים על נכסים שונים של הנתבע. סכומי העיקולים צומצמו
5 בהסכמה ל – 300,000 ₪.
6
7 14. ביום 11.10.11 לבקשתו האריכה לו סג"נ כב' השופטת אגי ב – 60 יום את המועד להגשת
8 כתב הגנה, קבעה שעליו להגיש כתב הגנה כמיטב יכולתו ולאחר שיתאפשר לו לשכור שירותי
9 ייצוג משפטי, ובמידת הצורך, יוכל לעתור לתיקון כתב ההגנה.
10
11 15. ואכן ביום 11.12.11 הגיש הנתבע כתב הגנה בכוחות עצמו. הוא הכחיש את החזית הרחבה
12 בכתב התביעה. אשר להודאתו בכתב האישום המתוקן, טען שאינו שביצע בתובעת את המתואר
13 בו עקב שכרות ונטילת תרופות. לדבריו הודה בו בין היתר מתוך חרטה עצומה, כבוד לתובעת ואי
14 רצונו לגרום לה לסבל נוסף. לדבריו הוא והתובעת נהגו בעבר לשתות לשכרה בעת קיום יחסי מין
15 בהסכמה. כמו כן פירט נסיבות אישיות שלו.
16
17 16. לימים נכנס עורך דינו לתמונה וביקש להתיר לנתבע לתקן את כתב הגנתו לאור הבנתו
18 המאוחרת ולאחר ייעוץ משפטי, שהממצאים והמסקנות בפסק הדין המרשיע מהווים "ראיות
19 לכאורה" בלבד. על כן ביקש להתיר לו למחוק את הודיותיו בכתב ההגנה, להציג תשתית עובדתית
20 ומשפטית מלאה, תוך הכחשת העובדות שלטעמו יש להכחיש. הנתבע צירף לבקשתו תצהיר.
21 בהחלטתי מיום 2.5.12 קבעתי שהתצהיר אינו מפרט את טענותיו העובדתיות ואפשרתי לו להגיש
22 תצהיר נוסף עליו ייחקר לבקשת התובעת. הנתבע משך את בקשתו לתיקון כתב הגנה.
23
24 17. על אף זאת הגיש הנתבע תצהיר עדות ראשית בו שב ופירט את אותן טענות עובדתיות.
25 לבקשת התובעת נמחקו טענות אלה מתצהירו. הנתבע הגיש בר"ע על החלטה זו לבית המשפט
26 המחוזי אך זו נמחקה עקב אי הפקדת עירבון.
27
28 18. ביום 20.6.12 נקבע התיק להוכחות. והנה במועד ההוכחות ביום 30.4.13 לא התייצב הנתבע.
29 לדברי בא כוחו הוא אושפז יום קודם לכן או באותו בוקר אך לא הגיש אסמכתא לאשפוז הנטען.
30 על כן זכאית הייתה התובעת ליטול נגדו פסק דין בהיעדר התייצבות. על אף זאת הסכימו הצדדים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11-06-19565 פלונית(אסור בפרסום) נ' זוהר

1 לסכם בעל פה על יסוד הראיות בתיק וכתבי הטענות, הנתבע לא יבקש לבטל את פסק הדין ולא
2 יטען שיש לשמוע עדים והתובעת מצידה לא תערער על אופן הדיון. וכך היה. למחרת הגיש
3 הנתבע אישור על "אשפוז" בבית חולים איכילוב. בחלק הקריא של האישור עולה שהנתבע
4 התקבל בחדר מיון בשעה 5.32 בבוקר הדיון, נבדק ושוחרר לביתו. בהחלטתי מאותו מועד קבעתי
5 שאין באישור כדי לפגוע בהסכמות הצדדים, הוא אינו קריא ואין בו הצדקה לאי התייצבות הנתבע
6 לדיון.

7

8

המחלוקות בתמצית

9 19. שאלת החבות - האם הוכיחה התובעת את טענותיה העובדתיות לגבי החזית הרחבה שפרסה
10 בתביעתה ומעבר לממצאי ההרשעה בתפ"ח.

11

12 20. היקף נזיקה של התובעת בהיעדר חוות דעת רפואית מטעמה, לרבות בעניין ראש נזק מיוחד
13 של עלויות טיפול נפשי וראשי נזק כלליים של כאב וסבל, פגיעה באוטונומיה ופיצוי עונשי.

14

15

דין

16

17

היקף החבות

18

החבות או החזית הצרה

19 21. ממצאי ומסקנות פסק הדין המרשיע ובהיעדר ראיה לסתור מקימים לנתבע חבות צרה גם
20 בתביעה זו מכוח סעיף 42 א' לפקודת הראיות [נוסח חדש] תשל"א – 1971 .
21 מעבר לנדרש הוכיחה התובעת את גרסתה הצרה לאור פסק הדין המרשיע.

22

23

החבות או החזית הרחבה

24 22. כתב האישום המקורי מבסס כאמור תשתית עובדתית ומשפטית חמורה ורחבה מזו בה הודה
25 הנתבע בכתב האישום המקורי. בגזר הדין קבע בית המשפט שגם על פי כתב האישום המתוקן ניתן
26 להגדיר את מעשיו של הנתבע אף כאינוס ממש. ואולם כטענת הנתבע, סעיף 42 א [ב] 2 לא חל על
27 האמור בסעיף 42 א [א] על ממצאים ומסקנות שבגזר דין, להבדיל מהכרעת דין. בניגוד לטענת
28 התובעת, החלטת הרוב ברע"פ 2976/01 בתיה אסף נ' מדינת ישראל, פד"י נו [3] 418 אינה דנה
29 בכלל בסעיף 42 א [ב] 2 ואינה מצמצמת או מסייגת אותו, אלא מפרשת את הביטוי "מרשיע"

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11-06-19565 פלונית(אסור בפרסום) נ' זוהר

1 בסעיף 42 א [א] כך שהוא חל גם על מצב של אי הרשעה לפי סעיף 1[2] לפקודת המבחן [נוסח
2 חדש], תשכ"ט – 1969.

3
4 23. ואולם לבית המשפט הדין בתביעה אזרחית מלוא הסמכות ושיקול הדעת לקבוע ממצאים
5 ומסקנות מעבר לפסק הדין המרשיע.

6
7 24. לאור הסכמות הצדדים יש לקבוע ממצאים על יסוד כתבי הטענות וכלל הראיות שהוגשו
8 במסגרת התביעה. יודגש שהנתבע נותר עם הגנתו המקורית ועם תצהיר שחלקו נמחק ועל כן
9 שאינם חלק מכתבי הטענות ומכלל הראיות שהוגשו. התובעת הביאה בכתב התביעה ובתצהירה
10 מסכת רחבה, מעבר למתואר בכתב האישום המתוקן ומעבר לממצאי פסק הדין המרשיע. היא
11 צירפה לתצהירה את הודעותיה במשטרה. בתצהירה היא מתארת את נסיבות חייה הקשות, את
12 חולשתה ואת ידיעתו של הנתבע על כל אלה מהשיחות הקודמות ביניהם ובהיותו "לקוח חוזר",
13 שהנתבע הפחיד אותה מספר פעמים בעבר ושחלק אתה פנטזיות מיניות אלימות שלו, שבהן הוא
14 הצייד והיא הניצודה. אשר למעשים באותו לילה, היא מתארת שהנתבע ריתק אותה למיטה ואנס
15 אותה שלוש פעמים: בעילות המתבטאות בשתי החדרות חלקיות של איבר מינו לאיבר מינה
16 והחדרת אצבעותיו בכוח לאיבר מינה. היא מתארת את התנגדותה בכל דרך אפשרית, בכייה,
17 צעקותיה ותחנוניה שיפסיק, ללא הועיל. מעבר לכך שהחזיק אותה בכוח ומשך בשיערה, הנתבע
18 נשך את גבה, דרך עליה, שרט אותה, וגרם לחבלתה בברכה מהמיטה וכן לחבלות של ממש
19 ולכאבים בצלעותיה. היא הבינה שאם ירצה, יוכל להרוג אותה. לאחר שחדל ממעשיו אמר לה
20 שהוא אוהב אותה, הביע צער על מעשיו וביקש לשלם לה כסף. היא סירבה ורק ביקשה שילך. אך
21 הוא לא הלך. לאחר שהגיע המכר שלה והעניינים הסלימו למכות ביניהם, הוזעקה המשטרה. ואז
22 איים עליה הנתבע שהיא גמורה ושהוא עוד יחזור אליה. כשהגיעה המשטרה לא רצתה להגיש
23 תלונה אך שוכנעה לכך על ידי שוטרת. התובעת מסבירה את התנהלותה כלפיו, בין היתר את
24 הצעתה שיישנו במיטה בכך שרצתה למשוך זמן, לחזור לשליטה, זיכרונה שכשהוא שיכור הוא
25 נרדם מהר והבהרתה שבכל מקרה אינה רוצה לשכב אתו אלא לישון בלבד. היא מתארת שהלכה
26 למיטה עם בגדים, חשה סחרחורת, אלימות, אונס, פחד וכפייה. בהמשך היא מתארת כיצד גילתה
27 לאחר כל אלה שהרתה, ששלחה לו S.M.S על כך שהיא חושבת שהרתה ממנו משום שלא
28 השתמש בקונדום וכיצד ביצעה הפלה. ועוד היא מתארת שהוסעה מתחנת המשטרה לבית חולים
29 וולפסון שם ראו אותה רופא ועובדת סוציאלית שהאחרונה רצתה שתיפגש עם פסיכולוגית אך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11-06-19565 פלונית(אסור בפרסום) נ' זוהר

- 1 הפסיכולוגית סירבה שכן לדבריה "אונס זה לא אירוע טראומטי עבור מישהי שעושה יחסי מין".
2 רק לאחר טיפול נפשי הצליחה לומר לעצמה לראשונה שעברה אונס, פגיעה ו"זה לא הגיע לי".
3
4 25. ראיות הנתבע מצומצמות למה שנוטר מכתב הגנתו ומתצהירו. אף לו עיינתי בחלקים שנמחקו
5 מתצהירו, הרי האמור בהם מהווה הודאה במקצת אף ביחס לחזית הרחבה שכן לגרסתו אינו זוכר
6 את אירועי אותו לילה [ביחס לחזית הצרה] עקב שכרותו ותרופות שנטל. הנתבע הצהיר שלא פעל
7 כלפי התובעת באלימות משום הוא יודע בוודאות שלא היה אלים מעולם, לא כלפי התובעת ולא
8 כלפי אדם אחר. לדבריו הכדורים והאלכוהול אולי הביאו אותו לכדי שכחה, אך לא הפכו אותו
9 לאדם אלים. לא ניתן לקבל את גרסתו זו משני טעמים. ראשית, מאחר והודה שאינו זוכר את
10 אירועי המסכת הצרה המערבת אלימות, ניסיון אינוס ומעשים מגונים, קשה לקבל את גרסתו שהוא
11 זוכר בוודאות שלא אנס את התובעת ולא ביצע בה את יתר המעשים שהיא מתארת במסכת
12 הרחבה. שנית, מתצהירו עולה שידע על התנגדות התובעת אם כי המשיך במעשיו "ברור שבהיותי
13 שיכור ומשולהב, לא הבנתי ישר מה [התובעת] רוצה ולאחר כמה דקות בהן הבהירה לי שהיא
14 מבקשת להפסיק את המפגש, התלבשתי ועברתי לסלון. התנצלתי בפניה אם פגעתי בה...". בכך
15 הוא מחזק את גרסת התובעת לפיה המשיך במעשיו גם לאחר שידע שהיא מתנגדת לכך.
16
17 26. הנתבע טען בסיכומיו שהתובעת אינה אמינה והצביע על עובדות אחרות שמסרה לשיטתו
18 בהודעותיה במשטרה:
19
20 לטענתו בניגוד לתצהירה על כך שבעבר היו מספר מקרים בהם הפחיד אותה וחלק עמה פנטזיות
21 מיניות העידה במשטרה שהוא לא תקף אותה בעבר וכי קיימה אתו יחסי מין רגילים ללא משחקי
22 תפקידים. אני רואה סתירה בין חששה הסובייקטיבי של התובעת מהנתבע לבין העובדה שלא
23 תקף אותה בעבר והם קיימו יחסי מין רגילים ללא משחקי תפקידים. התובעת לא טענה שמעבר
24 לשיתופה בעבר בפנטזיות של הנתבע, מימש אותן הנתבע או דרש ממנה לממש אותן או שקיימו
25 משחקי תפקידים. היא אמנם מעידה שלפעמים היה קצת אלים במהלך ולפני היחסים שקיימו,
26 סתירה פה ושם אך הסבירה שחשבה שזה מגרה אותו. המשמעות היא שלא חוותה זאת כאלימות.
27
28 לטענתו בניגוד לתצהירה, בו מסרה שהלכה לחפש קונדום על מנת למשוך זמן, הרי כשנשאלה
29 במשטרה האם תכננה לקיים יחסי מין באותו ערב, השיבה שהם לא דיברו על זה, אבל אישרה
30 שאם הנתבע לא היה מתנהג באלימות, לא הייתה לה מניעה לקיים איתו יחסי מין. גם כאן איני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11-06-19565 פלונית(אסור בפרסום) נ' זוהר

1 רואה את הסתירה, אלא הוצאת דברים מהקשרם שכן הבהירה במשטרה שנבהלה מהנתבע שהיה
2 שיכור, התנהג בצורה מוזרה ומפחידה וכן שהיה שיכור ואלים, היא לא הרגישה בטוחה, הוא
3 החזיק את ידה בכוח ולא שחרר גם כשאמרה לו שכואב לה, התחיל לדבר בצורה מפחידה, בטוחה,
4 הייתה עייפה ולא רצתה שיישאר יותר משעה. מכאן שיש בפני גרסה אחת והיא שהתובעת הייתה
5 מסכימה לקיים עם הנתבע יחסי מין אלמלא התנהגותו.
6
7 לטענתו בניגוד לתצהירה בו מסרה שבעבר היה מקרה בו הוריד הנתבע את הקונדום, העידה
8 במשטרה שכל יחסיה איתו היו ללא קונדום. טענה זו אינה נכונה שכן העידה, גם אם בהודעה
9 אחרת, על אותה פעם עליה מסרה בתצהירה.
10
11 27. מעבר לכך, המשטרה מהתובעת ארבע הודעות בין 15.3.10 ל – 18.3.10. ביום 16.3.10 אף
12 התעמתה התובעת עם הנתבע. סביר בעיניי שלא תשנן את תשובותיה בעל פה וסביר בעיניי
13 שיתגלו אי התאמות ואי דיוקים בין תשובותיה בהודעות השונות. איני זוקפת זאת לחובתה, לכל
14 היותר מדובר בניואנסים שוודאי אינם משליכים על הגרעין הקשה של הודעותיה ושל תצהירה.
15 נזכור כי לעומתה עומדת גרסה מכחישה אך דלה של הנתבע שביחס לגרעין המחלוקת מציגה
16 היעדר זיכרון, ערפול ושכרות.
17
18 28. כידוע תנאי לעבירת האינוס בסעיף 345 [א] [1], החל גם על מעשה סדום ועל מעשים מגונים
19 הוא שהללו נעשו "שלא בהסכמתה החופשית". הביטוי מדגיש את ההיבט הפנימי של רצון
20 האישה. די בשלילה מילולית שלה ובמקרים מסוימים אף בהתנהגותה הפאסיבית כדי להצביע על
21 היעדר הסכמה. התובעת, כמו המדינה, נושאת בנטל להוכיח תנאי זה. לו הייתי מפרשת את טענת
22 הנתבע כאן כטענה לטעות במצב הדברים שטעה לחשוב שהתובעת כן נתנה את הסכמתה
23 החופשית, תנאי לקבלת הטענה הוא שהטעות הייתה סבירה, כאמור בסעיף 34 יח לחוק העונשין.
24 מי שהיה מודע לקיומה של נסיבה או חשד בקיומה ונטל במודע סיכון שהיא מתקימת, אינו יכול
25 להיחשב כמי שטעה טעות כנה לגביה [ע"פ 5938/00 אזולאי נ' מדינת ישראל, פד"י נה [3] 873].
26 בתי המשפט מכירים בהתנגדותה של קורבן שקיימה בעבר יחסי מין עם נאשם, אף הגיעה מרצון
27 לזירת האונס ואפילו היא פרוצה המתפרנסת ממתן שירותי מין [ע"פ 5167/09 דרכיקין נ' מדינת
28 ישראל, פורסם בנבו]. כך גם לגבי אונס שאירע על רקע "רומנטי" ובין מכרים, בכבישת עדות
29 המתלוננת ובהתפתחותה עם התקדמות החקירה וההליכים [ע"פ 3372/11, משה קצב נ' מדינת
30 ישראל [פורסם בנבו].

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11-06-19565 פלונית(אסור בפרסום) נ' זוהר

1
2 29. התובעת הוכיחה שלא נתנה הסכמתה החופשית למעשי הנתבע, שסירבה להם מפורשות ומפי
3 הנתבע עצמו הוכח שהיה מודע להתנגדותה [גם אם לגרסתו כעבור כמה דקות] ולא חדל מיד
4 ממעשיו. אף לו הייתה מקבלת את גרסת הנתבע [ואיני מקבלת אותה] ולפיה החלו התובעת והוא
5 בדינאמיקה של הסכמה לקראת יחסי מין הרי אין בכך כדי לגרוע מחובתו של הנתבע להפסיק מיד
6 את מעשיו עם גילוי התנגדותה של התובעת.

7
8 **התובעת הוכיחה את מלוא טענותיה בחזית הרחבה, גרסת הנתבע נדחית והוא אחראי לנוקיה גם**
9 **בחזית זו.**

היקף הנזק - כללי

10
11
12 30. לטענת הנתבע מושתקת התובעת משום שנתנה הסכמתה לסכום הפיצוי בהליך הפלילי. אני
13 דוחה טענה זו. התובעת לא הייתה צד להליך הפלילי. היא גם לא הייתה צד להסכם מול הנתבע.
14 הסכמתה שנמסרה במסגרת עסקת הטיעון, אין בה כדי להעיד על מיצוי הפיצוי מבחינתה או על
15 ויתורה על הזכות לתבוע פיצוי נוסף במסגרת תביעה אזרחית. אף פסק הדין המרשיע לו התיימר
16 לקובע זאת.

17
18 31. במישור העקרוני, בית המשפט הדן בתביעה אזרחית של קורבן עבירה אינו כבול כשלעצמו
19 לפיצוי שנפסק בהליך הפלילי וכך גם הקורבן. ההליך הפלילי מטבע הדברים אינו מפצה את
20 הקורבן על הנזק שנגרם לה עקב העבירות, גם אם במסגרתו היא זוכה לפיצוי מסוים. **בעניין בתיה**
21 **אסף** לא הוכרעה השאלה האם יש לסווג את הפיצוי הפלילי כתרופה אזרחית או כסנקציה פלילית.
22 אך גם אם יסווג כתרופה אזרחית, אין בו כדי לפגוע בזכותה של הקורבן לתבוע נזק נוסף ולהוכיח
23 במסגרת תביעה אזרחית [ת"א מחוזי תל אביב 2039/07 **פלונית נ' אלמוני**, פורסם בנבו]. אני
24 סבורה שמדיניות שיפוטית ותפיסה חברתית, מחייבות לאפשר לקורבן לנהל את תביעתה לאחר
25 שהוסרו ממנה הלחצים הנלווים להליך הפלילי, בפרט הצורך להתייצב ולהעיד מול הנאשם בהליך
26 הפלילי.

27
28 **התובעת אינה מושתקת.**

29
30 **נסיבות חייה של התובעת**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11-06-19565 פלונית(אסור בפרסום) נ' זוהר

1 32. הנתבע לא חלק על נסיבות חייה הקשות של התובעת. אביא אותן למען שלמות התמונה.
2 התובעת הצהירה שכבר בגיל 14 ועל אף לימודיה במסגרת פרויקט מחוננים באוניברסיטה, החלה
3 לחוות סבל בבית משפחתה הגרעינית ולאחר מכן בבית אימה עם בן זוג חדש של האם. האם לא
4 גוננה עליה והיא חוותה התעללות ואלימות. היא אושפזה בבית חולים עם תופעות
5 פסיכוסומטיות ולאחר מכן טופלה פסיכולוגית ותרופתית. בהתערבות שירותי הרווחה עברה
6 בגיל 15 לגור בפנימייה. גם לאחר מכן סבלה מהתעללות כאשר הגיעה לבקר בבית. במקביל
7 סיימה את בחינות הבגרות שלה ועברה להתגורר בדיר מוגן. היא המשיכה ללימודים לתואר
8 ראשון באוניברסיטה, בהם הוציאה ציונים של 95 וסיימה את מחצית המטלות לתואר כבר לאחר
9 שנה. בשלב מסוים הפסיקה את הטיפול הפסיכולוגי אך המשיכה בטיפול תרופתי. בגיל 18 עברה
10 להתגורר עצמאית בשכירות. לדבריה לא הצליחה לממן את כל הוצאותיה מעבודות שונות ולא
11 יכולה הייתה לשוב ולהתגורר בביתה. לכן החלה לעבוד כחשפנית ובהמשך בהיותה בת 19 עברה
12 לעבוד בשירותי ליווי. היא מתארת התקפות רגשיות. זמן קצר לאחר מכן הכירה את הנתבע שהיה
13 מבוגר ממנה בעשרים שנה והוא הפך ל"לקוח חוזר".
14

15 33. היא מצהירה שלאחר האונס חוותה תחושות קשות, עצבנות, חוסר יכולת להתרכז, עצב וחשה
16 כמצורעת, לכן הפסיקה את לימודיה, הסתגרה למשך שנה וחצי ועבדה מעט. כתוצאה
17 מתחושותיה הרשתה לגברים לממש פנטזיות סאדו – מזוכיסטיות מתוך הבנה בדיעבד שבכך
18 ניסתה לשחזר את הטראומה בתנאים שלה. כל תסמיניה חזרו והוחמרו. היא חידשה את הטיפול
19 הנפשי בעקבות הפניית עו"ד מהפרקליטות. באוקטובר 2011 שבה ללימודים, כמה חודשים לפני
20 הגשת תצהירה הפסיקה לעבוד בשירותי ליווי והחלה לעבוד בחברה לבניית אתרים, כל זאת
21 בעזרת בן זוג חדש והטיפול. היא עדיין חווה סיוטים, דיכאונות, חרדה והימנעויות מזיכרונות
22 אותה לילה. לדבריה רק בעזרת הטיפול הנפשי הצליחה להכיר באונס שעברה, בשליטה שהפעיל
23 עליה הנתבע ובכך שהדבר לא מגיע לה.
24

25 34. התובעת צירפה לתצהירה מכתב של הפסיכולוג עמיאל עידן מיום 3.2.11 המסכם את הטיפול
26 בה בין 2004 ל – 2008. הפסיכולוג מתאר את הטיפול בתובעת עד הגעתה לגיל 18, היעדר הערכה
27 עצמית ראויה, קשיים שלה בהתמודדות עם סיטואציות חברתיות מורכבות, גם עם ילדים בני גילה,
28 קשיים רגשיים רבים הקשורים במערכת היחסים בין הוריה, כאב וזעם בעקבות יחסיה המורכבים
29 עם האם. הא כותב שהטיפול התמקד בדפוסי התמודדות עם מערכות יחסים ובשיפור הדימוי
30 העצמי שלה. ואכן חל לדעתו שיפור בלא מעט מהדינאמיקות הבין-אישיות שלה. עם סיום הטיפול

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11-06-19565 פלונית(אסור בפרסום) נ' זוהר

1 החלה ללמוד באוניברסיטה, עברה לדיור מוגן ועבדה מספר חודשים כקלדנית. עוד הוא כותב
2 שעם סיום הטיפול עדיין סובלת מחרדות וסיוטים, מטופלת בתרופות לחרדה ודיכאון, ונמצאת
3 במעקב אצל שני רופאים. החל מ- 2009, היא מטופלת במרפאת מבוגרים.

4

5

היעדר חוות דעת לעניינים שברפואה

6 35. התובעת כאמור לא הגישה חוות דעת או תעודה רפואית לעניין שברפואה. אני סבורה
7 שעבודתה של התובעת עובר לאירועים בזנות אינה מפחיתה את הערכת נזקיה. הנתבע תקף אותה
8 בביתה, בסביבתה האינטימית ובכך חדר באלמות לפרטיותה, לגופה, רמס את רצונה, השפיל,
9 ביזה אותה ופגע בכבודה כאדם. הדין ובפרט חוק יסוד כבוד האדם וחירותו חלים על כל אדם
10 באשר הוא לרבות על אישה המתפרסת מזנות. אדרבא, נפסק ומקובל עלי שעבירות מין
11 המבוצעות נשים שבחרו לעסוק בזנות, יש בהן פגיעה וניצול במדרג גבוה יותר שכן מדובר בנשים
12 חלשות, פגיעות וראויות להגנה [תפ"ח [מחוזי – נצרת] 5893-06-12 מדינת ישראל נ' סעאידה
13 ואח' [פורסם בנבו]]. הבעיה בקביעת שיעור הפיצוי של התובעת כאן אינה נובעת מעבודתה בזנות
14 אלא נובעת מקושי לקבוע את תרומת מעשיו של הנתבע למצבה הנפשי הכולל.

15

16

נזק מיוחד

17

עלות טיפולים נפשיים

18 36. מאז גיל 14 ועד להגיעה לגיל 18, טופלה התובעת בתחום הנפשי. גם לאחר מכן שהפסיקה את
19 הטיפול הנפשי המשיכה לקבל תרופות נוגדות דיכאון וחרדה. זאת על אף שלפי מכתבו של
20 הפסיכולוג מבית החולים, נכון לשנת 2008, הפסיקה את הטיפול הפסיכולוגי. התובעת הגישה
21 קבלות בסך כ- 25,000 ₪ עבור טיפולים פסיכולוגיים החל מ- 17.8.10 ועד להגשת תצהירה.
22 אכן התובעת אינה מחויבת להוכיח נכות נפשית – רפואית, אך היה בידיה להגיש חוות דעת
23 פסיכולוגית או פסיכיאטרית לגבי הקשר בין טיפולים אלה לבין מעשי הנתבע, בפרט לאור
24 הטיפולים שעברה בעבר והיא לא עשתה כן. מדובר בנזק מיוחד שעל התובעת להוכיחו.

25

26 37. התובעת מפנה לת"א [מחוזי חיפה] 209/05 פלונית נ' אבי מזרחי ואח' [פורסם בנבו], "עניין
27 מזרחי" אליו אשוב בהמשך. התובעת הגישה שם תביעה נגרת להרשעה ולא צירפה חוות דעת
28 רפואית לעניין מצבה הנפשי. נסיבות חייה קודם לאירועים היו קשות, המל"ל הכיר בנכותה
29 הנפשית בשיעור של 50% והפסיכולוג מטעמה קבע שבנוסף לכל אלה, קיימת לה חולשה
30 קוגניטיבית. על אף זאת פסק לה בית המשפט פיצויים עבור הוצאות לקבלת טיפול נפשי מתמשך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11-06-19565 פלונית(אסור בפרסום) נ' זוהר

1 בעבר ובעתיד בסכום כולל של 75,000 ₪. אני סבורה שיש לראות פסיקה זו על רקע המעשים
2 החמורים שביצעו הנאשמים בתובעת, אלימות ואונס קבוצתי אכזריים במיוחד ואשר גרמו לה
3 לדימום וקרע בנרתיק והם כשלעצמם מלמדים על צורך בטיפול נפשי. מעבר לכך, לבית המשפט
4 היו אינדיקציות ולו מינימאליות על מצבה הנפשי בעקבות המעשים שנעשו בה, הערכת
5 הפסיכולוג על סבירות להחמרת מצבה והעלאת שיעור הנכות במל"ל ל – 75% בעקבות כל אלה.
6 התובעת הגיעה להסכם פשרה עם הנתבע עם החידה שהתגונן ופסק הדין ניתן נגד יתר הנתבעים שלא
7 התגוננו. בת"א [מחוזי חיפה] 854/07, פלונית נ' אלמוני [פורסם בנבו] שלל בית המשפט את
8 האפשרות לפסוק פיצוי בגין הוצאות לטיפולים נפשיים שלא הוכחו משום שהוכללו מפורשות
9 בגזר הדין. מכאן, שניתן לטעון שאלמלא הוכללו בגזר הדין, היה נכון בית המשפט לשקול לפסוק
10 להן פיצוי על הוצאות אלה. אך גם במקרה זה, מדובר היה במעשים חמורים ביותר, כלפי בת זוג
11 וכלפי בנותיה, קטינות חסרות ישע. בית המשפט פסק שהתנהגותו של הנאשם כלפי התובעות
12 מלמדת על הנזק הנפשי שנגרם להן, נזק ברור וגלוי כפי שניתן לראות בעדותן של התובעות בהליך
13 הפלילי, אף שהוא קשה להוכחה וכימות.

14
15 38. מבלי להקל ראש, לא ניתן להשוות את הפגיעה בתובעות בפסיקה לעיל לפגיעה בתובעת, שכן
16 על פי מדדים אובייקטיביים, היא שבה לתפקוד מלא, חדלה לעסוק בזנות, מקיימת זוגיות, חזרה
17 ללימודיה באוניברסיטה ואף עובדת בעבודה מסודרת.

18
19 יחד עם זאת ולאור ההתדרדרות בתפקודה לתקופה מסוימת שלאחר האירועים, מצאתי לפסוק לה
20 לפי אומדן סכום של 15,000 ₪.

21
22 נזק כללי

23
24 נזק לא ממוני

25 כאב וסבל

26 39. אין ספק שהתובעת חוותה כאב וסבל כתוצאה ממעשיו של הנתבע, זאת מעצם הנסיבות ואף
27 בהיעדר נכות נפשית. כעת נשאלת השאלה האם הפיצוי שנפסק בהליך הפלילי הולם את סבלה של
28 התובעת. לדעתי התשובה שלילית. מצד אחד, לתובעת מצב נפשי שאינו קשור למעשי הנתבע, לא
29 כומת, לא נבחן ואין לדעת מה "חלקו" במצבה הנפשי הנוכחי. מעשיו של הנתבע נמשכו פרק זמן
30 קצר, לא גרמו לנזק פיסי ממשי והעיקר, לא כללו את מימדי החומרה בפסקי הדין לעיל. בנוסף

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11-06-19565 פלונית(אסור בפרסום) נ' זוהר

1 התובעת חזרה לפי מדדים אובייקטיביים לתפקוד תקין בכל תחומי חייה. מצד שני, הנתבע ניצל
2 את חולשתה ושכירותה של התובעת כאדם וכמי שעוסקת בזנות מסיבות קשות בעברה וזאת על פי
3 מידע שמסרה לו התובעת על כך. הוא ניצל את הסכמתה להכניסו לביתה באותו לילה ואז חילל
4 את גופה ואת פרטיותה. שוכנעתי שבכך גרם לה לסבל נפשי עד כדי כך שלפי תצהירה, עזבה את
5 לימודיה באוניברסיטה אליהם שבה לפני האירועים ואף הרשתה לגברים לממש כלפיה פנטזיות
6 סאדו – מזוכיסטיות, מה שלא עשתה בעבר. רק לאחר מכן חזרה לתפקוד נורמטיבי.

7
8 40. בת"א [מחוזי – תל אביב] 2039/07, פלונית נ' אלמוני [פורסם בנבו], דן בית המשפט
9 בעבירות של אינוס, מרמה ומעשים מגונים שביצע "מטפל רוחני" במשך תקופה ארוכה בתובעת.
10 מומחית בית המשפט העמידה את נכותה הנפשית של התובעת על 15%. בית המשפט פסק סכום
11 של 200,000 ₪ בגין כאב וסבל ופגיעה באוטונומיה. בת"א [מחוזי תל אביב] 2191/02, אלמונית
12 נ' פלוני [פורסם בנבו] פסק בית המשפט לקורבן סחר בנשים שנקנתה, נסחרה והועבדה בזנות
13 משך כ – 5 חודשים, סכום של 250,000 ₪ ובנוסף פיצוי עונשי של 50,000 ₪. נסיבות חמורות
14 אלה שונות מהנסיבות במקרה שלפני.

15
16 בהתחשב בכל אלה מצאתי לפסוק לתובעת סכום של 120,000 ₪.

פגיעה באוטונומיה

17
18 41. בראשית החודש ניתן פסק דינו של בית המשפט העליון בע"א 1615/11, מרפאת עין טל –
19 מרכז לרפואת עיניים ואח' נ' פינקלשטיין [פורסם בנבו]. עולה ממנו שהפוסקים עדיין חלוקים
20 באשר לאפשרות לפסוק פיצוי נוסף בגין פגיעה באוטונומיה מקום בו נפסק לניזוק פיצוי בגין
21 רשלנות או הסכמה שלא מדעת. במקרה זה נפסק לתובעת סכום נוסף ונפרד בשל פגיעה
22 באוטונומיה משום שבית המשפט מצא שהתקיימו שני אירועים נפרדים, שהקימו שני בסיס פיצוי
23 נפרדים, הראשון, הסכמה שלא מדעת והשני שאירע לאחר תום הראשון, פגיעה באוטונומיה.

24
25
26 42. במקרה שלפניי, שלובה ונכללת הפגיעה באוטונומיה הן עובדתית והן משפטית בעבירות
27 ובתקיפות המיניות שביצע הנתבע בתובעת ולפיכך אין מדובר ברש נזק עצמאי ונפרד.

28
29 איני פוסקת לתובעת פיצוי בגין ראש נזק זה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11-06-19565 פלונית(אסור בפרסום) נ' זוהר

פיצוי עונשי

1
2 43. בית המשפט העליון עסק פעם אחר פעם במחלוקת בדבר האפשרות לפסוק בנוסף לפיצוי
3 בראשי נזק אחרים, גם פיצוי עונשי שישקף בין היתר את סלידת החברה מהעבירות שבוצעו, זאת
4 בבחינת גמול והרתעה. האוחזים בתפיסה המסורתית סבורים שמטרות הגמול וההרתעה מושגות
5 כבר במסגרת ההליך הפלילי שהתקיים ואין להשתמש בתביעה נזיקית שתכליתה תרופתית. אף לו
6 היה מקום לפסוק פיצוי עונשי במסגרת תביעה נזיקית ולאחר קיום הליך פלילי, הרי יש לפסוק
7 אותו במקרים חריגים שבחריגים. ואילו האוחזים בתפיסה אחרת, מפנים לתפיסות חדישות בעולם
8 ולפיהן ניתן להשתמש בתכלית התרופתית של דיני הנזיקין גם להשגת גמול והרתעה, זאת במקרים
9 של נזקים מפוזרים ורבי היקף. ברע"א 9670/07 פלונית נ' אלמוני [פורסם בנבו] נותרו השופט
10 רובינשטיין והשופט דנציגר בעמדה המסורתית מול המשנה לנשיאה השופט ריבלין שהביא את
11 התפיסה החדשה. בית המשפט לא נדרש להכריע במחלוקת זו.

12
13 44. עיינתי בפסיקת הערכאות הראשונות. בת"א 2039/07 הנזכר לעיל, נפסק לקורבן בגין כאב
14 וסבל סכום של 200,000 ₪ תוך דחיית האפשרות לפסוק פיצוי עונשי. בעניין מזרחי פסק בית
15 המשפט לתובעת סכום של 1,000,000 ₪ כולל פיצוי עונשי ששיעורו לא פורט.

16
17 45. עיון בפסיקות אחרות מאפשר לטעון שלעיתים ולכאורה, כולל סכום הפיצוי לנזק לא ממוני גם
18 אלמנט של פיצוי עונשי, אף אם הדבר לא צוין [ראו ביקורתם של פרופ' פרי וד"ר אדר על הפסיקה
19 בת"א 209/05, פיצויים עונשיים לתביעה אזרחית נגדרת להרשעה בפלילים, דין ואומר 2010 [16].
20 ישראל גלעד, בספרו דיני הנזיקין – גבולות האחריות אינו שולל מנדאטורית השגת מטרות של
21 גמול במסגרת דיני הנזיקין אך מציע לפסוק פיצוי עונשי בזהירות רבה, בכפוף למידת האשמה,
22 במידתיות ובהגינות, עמ' 224. דומני שעל בית המשפט לקבוע בנפרד את סכום הפיצוי העונשי ולו
23 על מנת לאפשר בחינת קני המידה עליהם מצביע גלעד.

24
25 46. אני סבורה ושוב, מבלי להקל ראש, שהן לפי התפיסה המסורתית והן לפי התפיסה האחרת,
26 מעשי הנתבע בתובעת אינם עונים לתנאי של "מקרים חריגים שבחריגים" כמו גם לא לתנאי של
27 "נזקים מפוזרים ורבי היקף". בנוסף, במקרה זה הושגה התכלית של גמול והרתעה במסגרת העונש
28 שנגזר בהליך הפלילי.

29
30 איני פוסקת פיצוי עונשי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19565-06-11 פלונית(אסור בפרסום) נ' זוהר

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23

47. סה"כ הנזק - 135,000 ₪.

מסכום זה יש לנכות 50,000 ₪, הפיצוי ששילם הנתבע לתובעת במסגרת ההליך הפלילי, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום התשלום ועד היום.

הנתבע ישלם לתובעת את היתרה.

לפיכך -

אני מחייבת את הנתבע לשלם לתובעת את יתרת הסכום ובנוסף אגרת משפט. כמו כן ישלם לה שכ"ט עו"ד לפי המוסכם בינה לבין עורכי דינה ובשיעור של 25% + מע"מ כדין, זאת כפוף להגשת ההסכם, שנשמט מהתיק.

הסכומים צמודים למדרד ונושאים הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד התשלום בפועל.

ניתן היום, ז' אלול תשע"ג, 13 אוגוסט 2013, בהעדר הצדדים.

יעל הניג, שופטת